

kan få lidt højere rente af deres indlån, men det er nok ikke det, statsministeren tænker på.

Nej, det, der er sagen, er, at hver eneste gang de der tidligere ragnarokscenarier, som også har været opstillet i forbindelse med tidligere folkeafstemninger, bliver tilbagevist, så kommer statsministeren og siger: Det er slet ikke en sammenlignelig situation.

Nu ved jeg ikke, hvor mange penge statsministeren har, og det skal jeg heller ikke blande ind i denne her diskussion, men når det så handler om, hvem der egentlig kan spekulere mod den danske krone, er det nok ikke statsministeren og mig, der gør det, så er det nogle valutaspekulanter, og så er det bl.a. udenlandske banker, der i givet fald også vil sidde og være med til at styre det.

Når vi så spørger: Vil der blive spekuleret mod den danske krone? Det siger statsministeren at der vil, og nogle af dem, der i givet fald skulle være med til at etablere det, så siger: Nej, det vil der ikke. Der vil måske komme lidt krusninger, så vil det hele falde på plads, og så vil det køre stort set, som det gør i dag, så skal vi ikke lytte efter dem, så passer det bare ikke, for så kan man ikke holde fast i sit ragnarokscenario med at skræmme den danske befolkning for at få det ja den 28. september. Jeg synes virkelig ikke, det lover godt for debatten.

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes også, at statsministeren er langt ude i sin argumentation. Det er nogle bankøkonomer, det er jo ikke bare nogle tilfældige, man har spurgt, det er et bredt spektrum. Ude over hele verden har man spurgt forskellige bankøkonomer: Får det her nogen særlig virkning på den danske økonomi? Og de siger: Det kan da godt være, det får en lille virkning på det tidspunkt, hvor nejtet kommer, men i det lange løb har det ingen som helst betydning for den danske økonomi. Det er reelt det svar, man får, og det er jo også det svar, vi så i 1992, hvor nejtet også blev dømt til at være dommedag osv., og der skete ikke en pind, tværtimod fik Danmark utrolig rosende omtale af samtlige Europas befolkningsgrupper, der også var skeptiske over for det her projekt og heller ikke var enige i det.

Så taler man om, at vi nu har en kassekredit i denne her ERM II-aftale. Jeg har dog aldrig hørt, at det skulle være en kassekredit. Det svarer jo nærmest til, at vi skulle være sådan en form for vasalstat, der skulle oprette en kassekredit hos andre lande. Vi har ikke nogen kas-

sekredit, vi har en koordineret pengepolitik, som det her er et udtryk for, og den vil statsministeren bevare, og derfor bliver der selvfølgelig heller ikke nogen problemer, for det er regeringens egen politik.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Den situation, vi har nu, må jeg sige til hr. Holger K. Nielsen, er, at det alene er op til Danmark at træffe sin beslutning. I modsætning til 1992 og 1998 – 1993 er en særlig situation med Edinburghaftalen – hvor vores beslutning også havde stor indflydelse på de andres fremtid, så er den beslutning, vi skal træffe den 28. september, alene vores egen. De andre kan tage til efterretning, at vi ikke ønsker at være med, og de vil byde os velkommen, hvis vi beslutter os for at være med.

Derfor må jeg sige: Der blev ikke sat en ny dagsorden i 1993. Europa udviklede sig til at løse de opgaver, Europa har mødt, først og fremmest besluttede Europa at gå i spidsen, som vi ønskede det i sommeren 1993, med at modtage de nye demokratier, der havde kæmpet sig fri af det sovjetiske kommunistregime, at udvide Europa til et fredens samarbejde, som nu mere og mere er ved at blive en realitet.

Derfor må jeg også sige, at det, vi står over for nu, er i virkeligheden igen og igen med os selv – og det er Danmark selv og ikke andre, der beslutter det – at gøre op, hvad der tjener Danmarks fremtid bedst.

Når man så refererer til et par udenlandske eksperter, må jeg sige: Jamen jeg kender da også udenlandske eksperter, og der er da mange udenlandske eksperter, jeg sig sige til hr. Villy Søvndal, der mener det modsatte af de udenlandske eksperter, som hr. Villy Søvndal holder af at citere. Vi kender det jo godt: Man peger på de eksperter, der nu passer bedst i ens politiske kram.

Derfor er det, jeg siger, at jeg har min analyse og vurdering af, hvad der tjener Danmarks interesser bedst, og den er der en række professorer og eksperter der er enige med mig i, men der er da også nogle, der er uenige.

Jeg synes, vi skal vedstå os vores politiske ansvar. Hr. Villy Søvndal er jo også ofte i en situation, hvor han må vælge mellem eksperter, og hvor han må vælge det, han tror er bedst, ud fra de værdier, ud fra de holdninger, han står for.

Man skal huske igen og igen og igen, at de, der kan klare sig i Europa, er de veluddannede,